

Recommendation of the Committee of Ministers to member States on electronic monitoring

Unofficial translation into Finnish

Recommandation du Comité des Ministres aux Etats membres relative à la surveillance électronique

Traduction non-officielle en finlandais

Ministerikomitean suositus jäsenvaltioille sähköisestä valvonnasta

© Council of Europe, original English and French versions

Text originated by, and used with the permission of, the Council of Europe. This unofficial translation is published by arrangement with the Council of Europe, but under the sole responsibility of the translator.

* * * * *

© Conseil de l'Europe, versions originales en anglais et français

Le texte original provient du Conseil de l'Europe et est utilisé avec l'accord de celui-ci. Cette traduction est réalisée avec l'autorisation du Conseil de l'Europe mais sous l'unique responsabilité du traducteur.

Ministerikomitean suositus CM/Rec(2014)4 jäsenvaltioille sähköisestä valvonnasta

(Ministerikomitean hyväksymä 19. helmikuuta 2014 ministereiden sijaisten 1192. kokouksessa)

Euroopan neuvoston perussäännön artiklan 15.b mukaisesti ministerikomitea, joka

katsoo, että Euroopan neuvoston tavoite on saada aikaan laajempaa yhtenäisyyttä jäsentensä välillä;

on samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä kehittää edelleen kansainvälistä yhteistyötä rikosseuraamusten täytäntöönpanon alalla;

katsoo, että sellaisen yhteistyön pitäisi edistää oikeudenmukaisuuden kehittämistä, vaikuttavaa ja rikoksenteekijöiden ihmisoikeuksia ja -arvoa täysin kunnioittavaa seuraamusten täytäntöönpanoa sekä rikosten teon esiintyvyyden vähentämistä;

on samaa mieltä siitä, että vapaudenriistoa pitäisi käyttää viimeisenä mahdollisena keinona ja että useimmista epäillyistä ja rikoksenteekijöistä voidaan tehokkaasti ja taloudellisesti huolehtia osana yhteisöä;

katsoo, että vankimäärien jatkuva kasvu voi johtaa vankilaloihin, jotka eivät ole yhdenmukaisia ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (ETS nro 5) artiklan 3 kanssa, kuten Euroopan neuvoston ihmisoikeustuomioistuimen asiaa koskeva oikeuskäytäntö painottaa;

toistaa, että vankiloiden yliasutus ja vankimäärän kasvu ovat suuri haaste vankeinhoitoviranomaisille ja rikosoikeusjärjestelmälle kokonaisuudessaan sekä ihmisoikeuksien että rangaistuslaitosten tehokkaan hallinnoinnin kannalta;

on tietoinen, että sähköisen valvonnan käyttö rikosoikeudellisen prosessin puitteissa voi auttaa vähentämään turvautumista vapaudenriistoon samalla kun se varmistaa epäiltyjen ja rikoksenteekijöiden tehokkaan valvonnan yhteisössä ja auttaa näin ehkäisemään rikollisuutta;

on samalla tietoinen, että sähköiseen valvontaan liittyvää tekniikka pitäisi käyttää hyvin säännellyllä ja suhteutetulla tavalla, jotta voidaan estää niiden mahdolliset kielteiset vaikutukset sähköisesti valvotun henkilön ja muiden asianosaisten yksityis- ja perhe-elämään;

on tästä johtuen samaa mieltä siitä, että sähköiseen valvontaan liittyvän tekniikan käytön rajoituksia, muotoja ja menetelmiä koskevat säännöt on määriteltävä, jotta jäsenvaltioiden hallituksia voidaan opastaa niiden tätä asiaa koskevassa lainsäädännössä, menettelytavoissa ja käytännöissä;

on lisäksi samaa mieltä siitä, että sähköisen valvonnan tehokasta käyttöä koskevat eettiset ja ammatilliset standardit on kehitettävä, jotta voidaan opastaa kansallisia viranomaisia, kuten tuomareita, syyttäjiä, vankeinhoitoviranomaisia, yhdyskuntaseuraamusvirastoja, poliisia ja tahoja, jotka toimittavat laitteita tai valvovat epäiltyjä ja rikoksenteekijöitä;

ottaa huomioon:

- ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (ETS nro 5);
- ehdolliseen rangaistukseen tuomittujen tai ehdonalaisesti vapautettujen valvonnasta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (ETS nro 51);
- suosituksen Rec(92)16 yhdyskuntaseuraamuksia ja -toimenpiteitä koskevista eurooppalaisista säännöistä;
- suosituksen Rec(92)17 yhdenmukaisuudesta tuomitsemisessa;
- suosituksen Rec(97)12 seuraamusten ja toimenpiteiden toimeenpanossa osallisena olevasta henkilökunnasta;

- suosituksen Rec(99)22 vankiloiden yliasutuksesta ja vankimäärän kasvusta;
- suosituksen Rec(2000)22 yhdyskuntaseuraamuksia ja -toimenpiteitä koskevien eurooppalaisten sääntöjen toimeenpanon edistämisestä;
- suosituksen Rec(2003)22 ehdonalaisesta vapaudesta;
- suosituksen Rec(2006)2 Euroopan vankilasäännöistä;
- suosituksen CM/Rec(2008)11 seuraamusten tai toimenpiteiden alaisia nuoria rikoksentekejiä koskevistä eurooppalaisista säännöistä;
- suosituksen CM/Rec(2010)1 Euroopan neuvoston yhdyskuntaseuraamustyötä koskevistä säännöistä;
- suosituksen CM/Rec (2012)5 eurooppalaisista vankilahenkilökunnan eettisistä säännöistä;

pitää mielessä:

- Yhdistyneiden kansakuntien vähimmäissäännöt vapaudessa toimeenpantavista seuraamuksista (Tokion säännöt) (päätöslauselma 45/110);
- Yhdistyneiden kansakuntien säännöt naisvankien kohtelusta ja naispuolisten rikoksentekejiä vapaudessa toimeenpantavista seuraamuksista (Bangkokin säännöt) (päätöslauselma 2010/16);
- Yhdistyneiden kansakuntien vähimmäissäännöt nuoriso-oikeudesta (Beijingin säännöt) (päätöslauselma 40/33);
- Euroopan unionin neuvoston puitepäätöksen 2008/947/YOS vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta tuomioihin ja valvontapäätöksiin valvontatoimenpiteiden ja vaihtoehtoisten seuraamusten valvomiseksi;
- Euroopan unionin neuvoston puitepäätöksen 2009/829/YOS vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta valvontatoimia koskeviin päätöksiin Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tutkintavankeuden vaihtoehtona;

suosittelee, että jäsenvaltioiden hallitukset:

- ryhtyvät kaikkiin asianmukaisiin toimiin soveltaakseen käytäntöön tämän suosituksen liitteessä esitetyt periaatteet, kun tarkastelevat asiaa koskevia omia lainsäädäntöjään ja käytäntöjään;
- takaavat, että tämä suositus ja sen selitysosa jaetaan asiaankuuluville viranomaisille ja tahoille, erityisesti keskeisille ministeriöille, vankeinhoitoviranomaisille, yhdyskuntaseuraamusvirastoille, poliisille ja muille keskeisille lainvalvontavirastoille sekä kaikille muille tahoille, jotka toimittavat sähköisen valvonnan laitteita tai valvovat sähköisen valvonnan kohteena olevia henkilöitä rikosoikeudellisen prosessin puitteissa.

Liite I suosituksen CM/Rec (2014) 4

I. Laajuus

Tämän suosituksen tavoitteena on määritellä joukko eettisiin kysymyksiin ja ammatillisiin standardeihin liittyviä peruseriaatteita, joiden avulla kansalliset viranomaiset voivat huolehtia erilaisten sähköisen valvonnan muotojen oikeudenmukaisesta, suhteellisesta ja tehokkaasta käytöstä rikosoikeudellisen prosessin puitteissa ja asianosaisten henkilöiden oikeuksia täysin kunnioittaen.

Tarkoituksena on myös saattaa kansallisten viranomaisten tietoon, että sähköistä valvontaa käytettäessä on pidettävä erityistä huolta siitä, ettei heikennetä tai korvata epäiltyjen ja rikoksentekejiä kanssa yhteisössä tekemisissä olevan pätevän henkilökunnan luomia rakentavia ammatillisia suhteita näiden kanssa. Olisi korostettava, että teknisen valvonnan määrääminen voi olla hyödyllinen lisä olemassa oleviin sosiaalisesti ja psykologisesti positiivisiin keinoihin, kun ollaan tekemisissä kenen tahansa epäillyn ja rikoksentekeijän

kanssa, kuten on määritelty asianomaisten ministerikomiteoiden suosituksissa ja erityisesti suosituksessa Rec(92)16 yhdyskuntaseuraamuksia ja -toimenpiteitä koskevista eurooppalaisista säännöistä, suosituksessa Rec(97)12 seuraamusten ja toimenpiteiden toimeenpanossa osallisena olevasta henkilökunnasta, suosituksessa Rec(2006)2 Euroopan vankilasäännöistä, suosituksessa CM/Rec(2010)1 Euroopan neuvoston yhdyskuntaseuraamustyötä koskevista säännöistä ja suosituksessa CM/Rec (2012)5 eurooppalaisista vankilahenkilökunnan eettisistä säännöistä.

II. Määritelmät

“Sähköinen valvonta” on yleinen käsite, joka viittaa seurantamuotoihin, joiden avulla valvotaan henkilöiden sijaintia, liikkumista ja tiettyä käyttäytymistä rikosoikeudellisen prosessin puitteissa. Nykyiset sähköisen valvonnan muodot perustuvat seurantatekniikkaan, jossa hyödynnetään radioaaltoja, biometriikkaa tai satelliitteja. Yleensä niihin kuuluu henkilöön kiinnitetty laite, jota valvotaan etäisesti.

Kansallisista lainkäyttöalueista riippuen sähköistä valvontaa voidaan käyttää yhdellä tai useammalla alla esitetyllä tavalla:

- rikosprosessin esitutkintavaiheen aikana;
- vankeusrangaistuksen lykkäämisen tai täytäntöönpanon ehtona;
- itsenäisenä keinona valvoa yhteisössä toimeenpantavaa rikosseuraamusta tai -toimenpidettä;
- yhdistettynä muihin yhdyskuntaseuraamusinterventioihin;
- vangeille ennen vapautumista tarkoitettuna toimenpiteenä;
- ehdonalaisen vankilasta vapautumisen puitteissa;
- intensiivisenä ohjaus- ja valvontatoimena vankilasta vapautumisen jälkeen tietyn tyyppisten rikoksenteekijöiden kohdalla;
- keinona valvoa vankilassa olevien rikoksenteekijöiden liikkumista sisällä ja/tai avovankiloissa vankila-alueella;
- keinona suojella tiettyjä rikosten uhreja yksittäisiltä epäillyiltä tai rikoksenteekijöiltä.

Joillakin lainkäyttöalueilla, missä sähköistä valvontaa käytetään vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon yhtenä menetelmänä, viranomaiset katsovat sähköisesti valvottujen henkilöiden olevan vankeja.

Joillakin lainkäyttöalueilla sähköistä valvontaa hoitaa suoraan vankila, yhdyskuntaseuraamusvirastot, poliisi tai muu toimivaltainen julkinen virasto, kun taas toisilla lainkäyttöalueilla sähköistä valvontaa toimeenpanevat yksityiset yritykset valtion viraston kanssa tehdyn palveluntarjontasopimuksen mukaisesti.

Joillakin lainkäyttöalueilla laitetta mukanaan kantavan epäillyn tai rikoksenteekijän edellytetään osallistuvan laitteen käytön kustannuksiin, kun taas toisilla lainkäyttöalueilla valtio kattaa kaikki sähköisen valvonnan kustannukset.

Joillakin lainkäyttöalueilla sähköistä valvontaa voidaan käyttää nuorten epäiltyjen ja rikoksenteekijöiden kohdalla, kun taas toisilla lainkäyttöalueilla toimenpidettä ei sovelleta nuoriin.

“Epäilty” tarkoittaa henkilöä, jonka väitetään syyllistyneen rikokseen tai jota syytetään rikoksesta, mutta jota ei vielä ole tuomittu siitä.

“Rikoksenteekijä” tarkoittaa henkilöä, joka on tuomittu rikoksesta.

“Taho, joka toimittaa sähköisen valvonnan laitteita”: yleensä yksityinen yritys, joka valmistaa, markkinoi, myy, vuokraa ja huoltaa kyseisiä laitteita.

“Taho, joka vastaa sähköisen valvonnan kohteena olevien henkilöiden valvonnasta”: julkinen virasto tai yksityinen yritys, jolle toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet tehtäväksi valvoa epäillyn tai rikoksenteekijän sijaintia, liikkumista ja tiettyä käyttäytymistä määrätyn ajanjakson ajan.

“Yhdyskuntaseuraamusvirasto”: taho, joka vastaa lain määrittelemien ja rikoksenteekijälle määrättyjen seuraamusten ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta yhteisössä. Sen tehtäviin kuuluu erilaisia toimintoja ja interventioita, kuten valvonta, opastus ja auttaminen, joilla tähdätään rikoksenteekijöiden sosiaaliseen kiinnittymiseen sekä yhteisön turvallisuuden edistämiseen. Kansallisesta oikeusjärjestelmästä riippuen se voi myös toimeenpanna yhtä tai useampaa seuraavista tehtävistä: tietojen ja neuvojen antaminen oikeusviranomaisille ja muille päättävälle viranomaisille asiantuntevien ja oikeudenmukaisten ratkaisujen tueksi, opastuksen ja tuen tarjoaminen rikoksenteekijöille vankeuden aikana heidän vapautumisensa ja

yhteiskuntaan asettumisensa valmistelua varten, ennenaikaisesti vapautettavien henkilöiden valvonta ja auttaminen, restoratiivisen oikeuden interventiot sekä avun tarjoaminen rikosten uhreille.

Kansallisesta oikeusjärjestelmästä riippuen yhdyskuntaseuraamusvirasto voi myös olla ”taho, joka vastaa sähköisen valvonnan kohteena olevien henkilöiden valvonnasta”.

III. Peruseriaatteen

1. Sähköisen valvonnan käytöstä rikosoikeuden puitteissa sekä sen täytäntöönpanon muodoista, kestosta ja menetelmistä on säädettävä lailla.
2. Sähköisen valvonnan määräämistä tai kumoamista koskevien päätösten on oltava oikeuslaitoksen tekemiä tai niiden oikeudellisesta valvonnasta tuomioistuimessa on huolehdittava.
3. Silloin kun sähköistä valvontaa käytetään esitutkintavaiheessa, on erityisesti huolehdittava siitä, ettei sen käyttöalaa laajenneta.
4. Sähköisen valvonnan täytäntöönpanon muodon ja menetelmien on oltava keston ja puuttumisen tason osalta suhteutettu väitetyn tai tehdyn rikoksen vakavuuteen, niissä on otettava huomioon epäillyn tai rikosentekijän henkilökohtaiset olosuhteet ja niitä on tarkasteltava säännöllisesti.
5. Sähköistä valvontaa ei tule panna täytäntöön siten, että se rajoittaa epäillyn tai rikosentekijän oikeuksia tai vapauksia enempää kuin on mahdollista siitä määräävän päätöksen perusteella.
6. Sähköistä valvontaa määrättäessä ja sen täytäntöönpanon muodosta, kestosta ja menetelmistä päätettäessä on otettava huomioon sähköisen valvonnan vaikutus perheiden ja asianosaisten oikeuksiin ja etuihin siellä, missä epäilty tai rikosentekijä on rajoitettu pysymään.
7. Sähköistä valvontaa määrättäessä tai täytäntöönpanossa ketään ei saa syrjiä sukupuolen, rodun, ihonvärin, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, sukupuolisen suuntautumisen, poliittisen tai muun mielipiteen, kansallisen tai sosiaalisen alkuperän, omaisuuden, kansalliseen vähemmistöön kuulumisen tai fyysisen taikka psyykkisen kunnan perusteella.
8. Sähköistä valvontaa voidaan käyttää itsenäisenä toimenpiteenä, jotta voidaan taata valvonta ja vähentää rikollisuutta sen täytäntöönpanon aikana. Pidempiaikaista rikollisuudesta irrottautumista tavoiteltaessa sähköiseen valvontaan pitäisi yhdistää muita ammattimaisia interventioita ja tukitoimia, joilla pyritään rikosentekijöiden sosiaaliseen sopeutumiseen.
9. Silloin kun sähköistä valvontaa koskevien päätösten toimeenpanossa on osallisena yksityissektorin organisaatioita, julkisten viranomaisten on edelleen oltava vastuussa asianosaisten henkilöiden vaikuttavasta kohtelusta asiaankuuluvien kansainvälisten eettisten ja ammatillisten standardien mukaisesti.
10. Julkisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki asiaankuuluva tieto yksityisen sektorin osallistumisesta sähköisen valvonnan järjestämiseen on avointa, ja annettava säännökset kansalaisten mahdollisuudesta saada kyseinen tieto.
11. Silloin kun epäillyt ja rikosentekijät osallistuvat sähköisen valvonnan käytön kustannuksiin, heidän osuutensa suuruuden on oltava suhteessa heidän taloudelliseen tilanteeseensa ja siitä on säädettävä lailla.
12. Asianomaisten virastojen keräämien sähköisen valvonnan määräämiseen ja toimeenpanoon liittyvien tietojen käsittelystä, yhteisestä saatavuudesta ja käytöstä on säädettävä tarkasti lailla.
13. Sähköiseen valvontaan liittyvien päätösten toimeenpanosta vastaava henkilökunta on oltava tarpeellinen määrä ja heitä on koulutettava riittävästi ja säännöllisesti, jotta he voivat hoitaa tehtäviensä tehokkaasti, ammattimaisesti ja korkeimpien eettisten standardien mukaisesti. Heidän koulutuksessaan on käsiteltävä tietosuoja-asioita.
14. Sähköisen valvonnan täytäntöönpanosta vastaavien virastojen on kuuluttava säännöllisten valtionhallinnollisten tarkastusten ja riippumattomien valvontakeinojen piiriin kansallisen lain mukaisesti.

IV. Sähköisen valvonnan täytäntöönpanon ehdot rikosprosessin eri vaiheissa

15. Noudattamisen varmistamiseksi erilaisia toimenpiteitä voidaan käyttää kansallisen lain mukaisesti. Erityisesti voidaan pyytää epäillyn tai rikoksenteikijän suostumusta ja yhteistyötä tai luoda varoittavia seuraamuksia.
16. Esitutkintavaiheessa sähköisen valvonnan täytäntöönpanon menetelmien ja puuttumisen tason on oltava suhteutettu väitettyyn rikokseen ja perustuttava henkilön asianmukaisesti arvioituun riskiin karata, häiritä oikeuden toteutumista, aiheuttaa uhka yleiselle järjestykselle tai tehdä uusi rikos.
17. Kansallisessa laissa on säädettävä tavasta, jolla tuomioistuin voi vähentää esitutkintavaiheessa sähköisen valvonnan alaisuudessa vietetyn ajan määrittäessään minkä tahansa lopullisen kärsittävän seuraamuksen tai toimenpiteen kokonaiskeston.
18. Silloin kun käytössä on uhrien suojelemiseksi tarkoitettu järjestelmä, jossa epäillyn tai rikoksenteikijän liikkeitä valvotaan sähköisen valvonnan avulla, on tärkeää saada uhrin suostumus etukäteen ja on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että uhri ymmärtää kyseisen tekniikan mahdollisuudet ja rajoitukset.
19. Silloin kun sähköinen valvonta koskee tietyille alueille pääsyn epäämistä tai rajoittamista, on pyrittävä varmistamaan, etteivät kyseiset täytäntöönpanon ehdot ole niin rajoittavia, jotta ne estäisivät kohtuullisen laatuisten arkielämän yhteisössä.
20. Silloin kun päihteiden väärinkäyttöä on tarve seurata, on otettava huomioon sekä sähköisten että perinteisten lähestymistapojen puuttumisen taso ja hoidollinen ja ohjauksellinen mahdollisuus, kun päätetään mitä lähestymistapaa käytetään.
21. Sähköistä valvontaa, jossa rikoksenteikijä suljetaan asuntoon, mistä ei ole oikeutta poistua, tulisi välttää mahdollisuuksien mukaan, jotta voidaan estää eristämisen kielteisiä vaikutuksia, jos henkilö asuu yksin, ja suojella samassa paikassa mahdollisesti asuvien asianosaisten oikeuksia.
22. Rikoksenteikijöiden vapautumisen valmistelemiseksi ja rikoksen muodosta ja rikoksenteikijöiden hallintaan liittyvästä järjestelmästä riippuen, sähköistä valvontaa voidaan käyttää lisäämään yksittäisissä tapauksissa myönnettyjen lyhytaikaisten poistumislupien määrää tai antamaan rikoksenteikijöille mahdollisuuden työskennellä vankilan ulkopuolella tai sijoittua avovankilaan.
23. Sähköistä valvontaa voidaan käyttää vankeusrangaistuksen vaihtoehtoisena täytäntöönpanon muotona, jolloin sen kesto on säädettävä lailla.
24. Sähköistä valvontaa voidaan tarvittaessa käyttää ennenaikaisen vankilasta vapautumisen yhteydessä. Silloin sähköisen valvonnan kesto on suhteutettava suoritettavaan jäljellä olevaan rangaistukseen.
25. Jos sähköistä valvontaa tarvittaessa käytetään vankeusrangaistuksen suorittamisen jälkeen vapautumisen jälkeisenä toimenpiteenä, sähköisen valvonnan kesto ja puuttumisen taso on tarkasti määriteltävä ottaen huomioon sen kokonaisvaikutus entisiin vankeihin, heidän perheisiinsä ja asianosaisiin.

V. Eettiset kysymykset

26. Kunkin epäillyn tai rikoksenteikijän ikä, vamma ja muu olennainen erityinen tilanne tai henkilökohtaiset olosuhteet on otettava huomioon, kun päätetään, voidaanko sähköinen valvonta määrätä ja minkä täytäntöönpanon menetelmien mukaisesti se voidaan määrätä.
27. Sähköisen valvonnan laitteilla ei missään tapauksessa saa aiheuttaa epäillylle tai rikoksenteikijälle tahallista fyysistä tai psyykkistä vahinkoa tai kärsimystä.
28. Sähköisen valvonnan käyttöä koskevat säännöt on tarkistettava määräajoin, jotta voidaan ottaa huomioon alan tekniikan kehittyminen niin, että voidaan välttää tarpeetonta puuttumista epäiltyjen, rikoksenteikijöiden ja muiden asiaan liittyvien henkilöiden yksityis- ja perhe-elämään.

VI. Tietosuoja

29. Sähköisen valvonnan käytön aikana kerättävien tietojen on oltava yksityiskohtaisten säännösten alaisia tiedon säilyttämistä, käyttöä ja jakamista koskeviin keskeisiin kansainvälisiin standardeihin perustuen.

30. Erityistä huomiota on kiinnitettävä kyseisen tiedon käytön ja jakamisen tarkkaan säätelyyn rikostutkinnan ja -prosessin puitteissa.

31. Kyseisen tiedon huolimattoman tai tahallisen väärinkäytön tai käsittelyn varalta on otettava käyttöön tehokas seuraamuskäytäntö.

32. Yksityisten tahojen, jotka toimittavat sähköisen valvonnan laitteita tai vastaavat sähköisen valvonnan kohteena olevien henkilöiden valvonnasta, on kuuluttava samojen heidän hallussaan olevien tietojen käsittelyä koskevien sääntöjen ja määräysten alaisuuteen.

VII. Henkilökunta

33. Kaikkien olennaisten henkilökuntaa koskevien sääntöjen on pädettävä, jotka on mainittu suosituksessa Rec(92)16 yhdyskuntaseuraamuksia ja -toimenpiteitä koskevista eurooppalaisista säännöistä, suosituksessa Rec(97)12 seuraamusten ja toimenpiteiden toimeenpanossa osallisena olevasta henkilökunnasta, suosituksessa CM/Rec(2010)1 Euroopan neuvoston yhdyskuntaseuraamustyötä koskevistä säännöistä ja suosituksessa CM/Rec (2012)5 eurooppalaisista vankilahenkilökunnan eettisistä säännöistä.

34. Henkilökunta on koulutettava kommunikoimaan hienotunteisesti epäiltyjen ja rikoksenteekijöiden kanssa ja antamaan heille heidän ymmärtämällään tavalla ja kielellä tietoa tekniikan käytöstä, sen vaikutuksesta heidän yksityis- ja perhe-elämään sekä sen väärinkäytön seurauksista.

35. Silloin kun uhrien tukemiseen tarkoitettuja järjestelmiä käytetään sähköisen valvonnan puitteissa, henkilökunta on koulutettava olemaan tekemisissä uhrien kanssa.

36. Sähköisen valvonnan järjestelmiä luodessa on otettava huomioon olennaiset näkökohdat sekä ihmisten antamista että automaattisista vastauksista valvontakeskuksessa kerättyihin tietoihin ja pidettävä mielessä kummankin edut.

37. Henkilökunnalle, jonka tehtäväksi on annettu sähköisen valvonnan määrääminen tai täytäntöönpano, on annettava ajanmukaista tietoa ja koulutusta laitteiden käsittelystä, käytöstä ja vaikutuksesta asianosaisiin henkilöihin.

38. Henkilökunta on koulutettava asentamaan tekniikkaa ja poistamaan asennukset sekä antamaan teknistä apua ja tukea, jotta voidaan taata laitteiden tehokas ja oikea toiminta.

VIII. Työ kansalaisten kanssa, tutkimus ja arviointi

39. Kansalaisille on annettava tietoa sähköisen valvonnan käytön eettisistä ja teknisistä puolista, tehokkuudesta, päämäärästä ja merkityksestä epäiltyjen ja rikoksenteekijöiden vapauden rajoittamisen keinona. Lisäksi on tuotava esille, ettei sähköisellä valvonnalla voida korvata epäillyille ja rikoksenteekijöille tarkoitettua ammattimaista ihmisten tarjoamaa interventiota ja tukea.

40. Tutkimusta sekä riippumatonta arviointia ja valvontaa on oltava, jotta kansallisia viranomaisia voidaan auttaa tekemään asiantuntevia päätöksiä rikosprosessin osana käytettävän sähköisen valvonnan eettisistä ja ammatillisista puolista.